

מדינת ישראל
משרד הביטחון

אתר "יזכור" www.izkor.gov.il
סיפור חיים

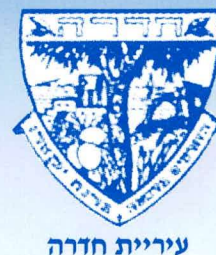
סמל שטיין, אופיר

בנם של מרים ויעקב. נולד ביום ט"ז בסיוון תשל"ח (21.6.1978) בחדרה.
התגייס לשירות חובה ב-28.11.1996 ושירת כחשמלאי ברדלס בבה"ד (בסיס הדרכה) 20 בחיל חימוש.
סמל אופיר שטיין נפל בעת שירותו, ביום כ"ה בסיוון תשנ"ט (9.6.1999).
בן עשרים ואחת בנפלו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה.
הותיר אחריו הורים, אחות – נטלי ואח – אלעד.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

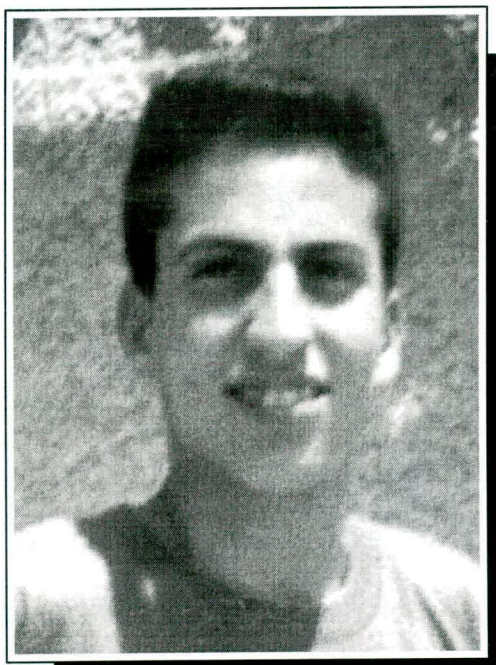
נזכר את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

מ.א. 5273918

סמל שטיין אופיר ז"ל

סמל שטיין אופיר ז"ל
בן 21 בנפלו

בן מרים ויעקב
נולד בחדרה

ט"ז בסיון תשל"ח , 21/6/1978

תאריך גיוס: 28.11.1996

נפל בעת מילוי תפקידו

כ"ה בסיון תשנ"ט , 9/6/1999

שרת בחיל החימוש

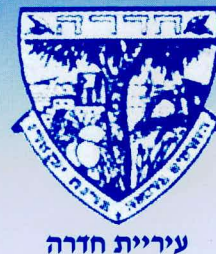
יחידה: מכלול 6078

נקבר בחדרה

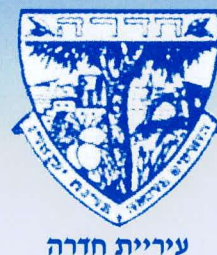
קורות חיים

אופיר נולד בחדרה. מגיל תינוק הוא אהב מאוד לחייך. גדל כילד נפלא. בגיל ארבע שנים בגן "החאן" שהגנתו שלו היתה אילנה, ולאחר מכן עלה לכיתה א' בבית ספר אחד העם. בכיתה ב' ידע להיות עצמאי אופיר הוא אהב מאוד אותי. תמיד אהב לכבד אותי, אני האמא שלו מרים. אהב מאוד לראות טלויזיה אהב להרכיב מטוסים עם דבק ולצבוע. אופיר תמיד אהב להיות נקי ומסודר אופיר שלי אהב תמיד לחייך אהב לעזור לכולם. אופיר שלי תמיד אהב לכבד את המשפחה את אמא, ואת אחותו נטלי ואלעד. אופיר אהב להוציא את אח שלו אלעד לאכול פיצה. אופיר אהב את הצבא במיוחד את התלבושת וכל דרגה שקיבל בצבא אהב מאוד שאני אמא תתפור את הדרגות. אופיר תמיד נאמן לבית לחברים לצבא אהב את כולם אופיר הבן שלי הוא אדם יפה עדין בדרן חייכן אהב מאוד להכין לעצמו מאכלים בבית במיוחד אהב להכין טוסט. אופיר שלי שכל כך חסר לי.

אמא שאוהבת אותך לנצח.

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר.
זָכֹר נָא אֶת הַנְּשֻׁמוֹת הַזֹּכוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת שֶׁל בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
אֲשֶׁר הָעִיר אֶת נַפְשָׁם לְמוֹת מוֹת גְּבוּרִים
בְּהַחֲלָצָם לְעֹזֶרֶת הָעָם וְהָאָרֶץ.
מִנְּשָׁרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ
בְּמַלְחֻמָּתָם לְמַעַן שְׁחֻרוֹר עַמָּם וּמוֹלַדְתָּם.
בְּעִלּוֹתָם עַל מִזְבֵּחַ תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ קֹדֶשׁ
הִפְּחוּ רוּחַ עֹז וּגְבוּרָה בְּכָל בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ קֹדֶשׁ
וַיִּתְּעוֹרֵר לְקִרְאָת גְּאֻלָּתוֹ וּפְדוּת נַפְשׁוֹ.
יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה
עִם רַב־בָּזוֹת אֱלֹפֵי קְדוּשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּגְבוּרֵי מִימֵי עוֹלָם.
בְּצֻרוֹר הַחַיִּים יִצְרוֹר אֶת נִשְׁמָתָם
בְּגֶן-עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָם
וַיִּנּוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָם
וַיַּעֲמְדוּ לְגוֹרֵלֶם לְקֶץ הַיָּמִין
אָמֵן

לזכר סמל אופיר שטיין ז"ל נפל ביום 9.6.99 בבסיס עמיעד.
שמור על העולם ילד עם חיוך של מלאכים, דומה, שבשבילך כתבו את השירים
כי אנחנו כבר לא עומדים מול השקרים!
מזה שנה מנסים למצוא מי מחק החיוכים שאיפיינו את פניך היפים.
בי נשבעתי לגלות האמת!
מי הביא לי בארון חייל מת.
איש ישר וירא שמים סתם כך עצם העיניים?
איש יפה מלא הדר והוד, בחור שהעריך כל כך הכבוד!
אוי אלוהים איך סגרת לאיש הדלתות וכך נמחק החיוך תוך דקות.
עוד מבט בך אעף, גל דמעות נשמתי הטריף. מי יתן ואל גן העדן תמריא שם
אליך נגיע ילדי.
היה שלום, נשמתי!

יעקב שטיין אב שכול

29.5.00

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.
זָכֹר נָא אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַזֹּכוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת שֶׁל בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
אֲשֶׁר הָעִיר אֶת נַפְשָׁם לְמוֹת מוֹת גְּבוּרִים
בְּהַחֲלָצָם לְעֹזֶרֶת הָעָם וְהָאָרֶץ.
מִנְּשָׁרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ
בְּמִלְחָמָתָם לְמַעַן שְׁחֻרּוֹר עַמָּם וּמוֹלִדְתָּם.
בְּעִלּוֹתָם עַל מִזְבֵּחַ תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ קָדְשׁוֹ
הִפְּחוּ רוּחַ עֹז וּגְבוּרָה בְּכָל בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ קָדְשׁוֹ
וַיִּתְּעוּרָר לְקִרְאָת גְּאֻלָּתוֹ וּפְדוּת נַפְשׁוֹ.
יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה
עִם רַבִּבּוֹת אֱלֹפֵי קְדוּשַׁי יִשְׂרָאֵל וּגְבוּרָיו מִיְמֵי עוֹלָם.
בְּצֻרֹר הַחַיִּים יִצְרֹר אֶת נַשְׁמָתָם
בְּגִדְעֹדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָם
וַיִּנּוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָם
וַיַּעֲמְדוּ לְגוֹרֵלֶם לְקֶץ הַיָּמִין
אָמֵן

אופיר שטיין

ארבעה חברים הם היו: יעקב, שניר, נועם ואופיר. אופיר היה בן בית אצלנו בתוקף היותו חברו הכי קרוב של בני, יעקב. יום יום היה בא אלינו וביתנו היה הבית השני שלו. ארבעתם למדו בבתי ספר תיכוניים שונים, ומדי ערב היו נפגשים ויוצאים ביחד. אופיר היה לי כבן נוסף, ונהג להתקשר גם אלינו כאשר היה בצבא.

21 שנים הם היו יחד. התגייסו לצה"ל. גם כשהיה חייל, אופיר היה בא לביתנו לצפות יחד איתנו בתכניות הספורט בטלוויזיה. במיוחד אהב כדורגל וכדורסל. בכלל, אהב ספורט.

היה קשור מאד למשפחתו, ובמיוחד לאמו, והיא היתה קשורה אליו. הזיכרון האחרון שלי ממנו הוא מיומיים לפני האסון כאשר אופיר היה אצלינו, לבוש בהידור. אופיר היה בחור טוב וישר ויש לנו הרגשה כי עוד מעט הוא יכנס בדלת ביתנו ויצפה בתכנית הספורט בטלוויזיה...

גניה שטוץ

מכתב לזכרו של אופיר שטיין ז"ל

9.6.1999 – 21.6.1978

אופיר, קשה לי המחשבה שאני צריך לשבת ולכתוב מכתב פרידה לזכרך, אתה אמור להיות פה איתי ולבלות בתקופה הכי יפה שלך בחיים.

חלפו תשעה חדשים מאז שאתה לא איתנו ועדיין אני מתקשה להאמין. בכלל קשה לי לשבת ולכתוב מילים לזכרך. אלו ביטויים יכולים לאפיין אותך? "טוהר", "יושר", "טוב לב" או "אמינות" – אף אחד מאלה לא משקף אותך.

במשך 12 שנים של חברות אמיתית לא ראיתי אותך פוגע ביצור חי. היית כל כך טוב, מזוקק מכל רשע. היכרתי אותך אחרי שעברתי לגור ברחוב שבו גרת ושיבצו אותי ב"אחד – העם" בכיתה שלך.

הפכנו להיות חברים ממש טובים או בעצם כל אחד מאיתנו היה חלק בלתי נפרד מהמשפחה של השני תמיד היינו ביחד. בלתי נפרדים. "קוקו" – איזה בנאדם גדול היית! איך אהבת לשמוע מוסיקה, וקנית דיסקים חדשים, והתעדכנת בכל מה שחדש בתחום, ותמיד היה לך בלב את מכבי תל אביב, ועל כך היו בינינו ויכוחים רבים. אמנם הספורט היה אהבת חיך אבל מעל לכל תמיד היה לך זמן למשפחה, תמיד דאגת לאלעד ולנטלי.

"קוקו" – זה הכינוי שאני המצאתי לך ומאז כך קראו לך. לעולם לא אשכח את כל החוויות שעברנו ביחד – הקשות וגם השמחות כמו ללכת לקנות חולצות ביחד, כל המסיבות שבילינו בהן ובעצם מעולם לא ביליתי בלעדיך – הרי תמיד עשינו הכל ביחד.

קוקו, לעולם לא נשכח אותך. תמיד תהיה נצור בזכרוני ואתה תמיד איתי בכל מקום.

אוהב אותך לעד
שטוץ

לזכרו של אופיר

אופיר, עוד מעט שנה לא איתנו. מאותו היום בו נפגשנו בגן אילנה, פסענו יחד בכל כך הרבה שבילים, צברנו כל כך הרבה חוויות משותפות שמספיקות לכתוב ספר שלם, והנה אני צריך לכתוב עליך שורות בודדות.

היינו חברים טובים, מעולם לא שיערתי כמה היו חיינו קשורים אלה באלה. פתאום אני מוצא את עצמי מחפש אותך במועדון בלונדון כי בכל יציאה כאן בארץ, גם אתה היית. מכבי ת"א בכדורסל חוגגים באירופה ואני חייב להתקשר לאוהד מספר אחד שלהם, לברך, לנתח, אבל הוא לא זמין. עדין לא מצאתי שותף חדש לכל השיחות על ספורט ומוזיקה שכל כך אהבנו. הטעם שלנו היה כל כך דומה, ואני בספק אם אמצא.

כואב לי: לא נשחק עוד כדורסל, לא נצא לדיסקוטקים, לא ניסע לת"א לקנות דיסקים, לא נריץ צחוקים בשכונה, לא נלך לקנות בגדים, ולא נעשה כל כך הרבה דברים שהיינו עושים יחד. כואב לי שלא תדפוק יותר בדלת ביתי עם החיוך הענק שלך שהיה יכול לעשות לבן אדם את היום.

תמיד, אחרי שאדם נפטר אומרים כולם "כמה חבל", "איזה בן אדם טוב הוא היה", "איזה נשמה", וזאת למרות שכל אחד עושה פה ושם דברים רעים. עד לא מזמן זה גם נשמע די בסדר. אבל לא עכשיו. כי אתה באמת היית טוב. הכי טוב, ואני עד לכך. בשבע עשרה השנים שהכרנו מעולם לא עשית דבר רע לאף אחד. היו לך לבטח הרבה הזדמנויות, אבל אתה מעולם לא הסתכסכת, לא פגעת, ועל כך אני מצדיע לך.

הדף הזה צר מלהכיל את כל המחשבות והזיכרונות שצפים בראשי, אבל לא אסיים לפני שאודה לך על כל מה שעשית והיית בשבילי בכל השנים הללו. היית חבר אמיתי, נאמן ומסור, כל מה שאפשר לבקש שיהיה בחבר. אצלי בלב יש לך מקום של כבוד, שורה ראשונה באמצע.

לא אשכחך
חברך ספי בן - צור

מכתב זה מוקדש לזכר אופיר שטיין ז"ל

חברי הנצחי

מהרגע הראשון שהכרתי את אופיר נוכחתי לדעת שמדובר כאן באיש מיוחד, באמת מיוחד. כן, אדם עם שמחת חיים שקרנה כלפי חוץ לסביבה.

לאחר היכרות של מספר חודשים הבנתי שאופיר הוא מיוחד במינו – לא הציק לאף אחד ותרם ככל שיכל למען חבריו, משפחתו וסביבתו. כיניתי אותו "הצדיק": אופיר הסתפק במועט ופינק את אחיו ואחותו בעזרת המשכורת הצבאית.

אופיר תמיד אמר שהוא רוצה להיות חייל קרבי כמוני כי ממילא הוא שירת כל כך רחוק, בבסיס חיל החימוש, אך אופיר מעולם לא התלונן על המרחק הרב שהוא עבר מדי יום ביומו.

את אהבתי לאופיר קשה להוכיח על פני דף אחד כי הרי אופיר היה משכמו ומעלה – דמות אהובה על כולם. כשנכנס בפתח ביתנו אמי היתה אומרת לי עד כמה היא אוהבת אותו.

התגייסנו בהפרש של יומיים. פגשתי אותו בבקו"ם שוטף כלים ומחייך בהומור.

בימים אלה אופיר היה אמור לבוא איתי למדור שחרורים אך נסעתי לבד. בדרך חלפתי על יד בית העלמין הצבאי בתל השומר ונזכרתי בחברי אופיר, לאחר מספר דקות התיצבתי במדור שחרורים בבדידות רבה. אופיר לא היה איתי.

אמיר קונין

לזכרו של אופיר

קשה לכתוב עליך בזמן עבר, להביט בתמונות
ולדעת שהכל נגמר.
חיוךך תמיד לנגד עיני
וקשה לי לקלוט שלא תחזור עוד הביתה מהצבא.

החברות בינינו לא היתה רגילה
היא נמשכה 17 שנה מהגן ועד הצבא.
צחוקים יום יום, ריגושים וחוויות נעורים.
לפני הגיוס היינו חבורה מצומצמת – שניר, נועם, יעקב,
אמיר, ספי ואתה יושבים, צוחקים, מטיילים בארץ ומבלים
אלו הימים שלא יחזרו לעולם.
תכניות רבות היו לך, אופיר - אחרי הצבא כמו כולם :
לימודים, חו"ל, עבודה ובילויים.

את הקיץ קשה לתאר בלעדיך אופיר : הים והבילויים שהיו
אהבת חייך נותרו בלעדיך בודדים – כמוני, אופיר.

נותר לי רק לקוות שאתה רואה ושומע אותי ושהכל בסדר
שם למעלה.

לנצח אחי אזכור אותך תמיד וניפגש בסוף אתה יודע.
זכרונו לא ימוש מליבי לעד!

לזכרו של אופיר

זוג עיניך כל כך יפות
אבל עתה הן אותי לא רואות
קולך נוגה , טון נמוך כזה
אבל למה הוא לא אומר לי כלום ? !
ליבך רחב, כה מאוהב
אבל למה הוא בכלל לא מחמם ?!
הדלת שהיתה פתוחה נותרה סגורה
ואתה אינך בא .
מחפש אותך בשבילים זרים
מספר עליך לאנשים אחרים
זכרונו לא ימוש מליבי לעד

לזכרו של אופיר שטיין ז"ל

החברות המופלאה שלי עם אופיר שטיין החלה בגיל 4 כאשר היינו יחד שנתיים ב"גן החאן". משם המשכנו ביחד לבית הספר "אחד-העם" ושובצנו ב"כיתה א3 המופלאה". בבית הספר בילינו 8 שנים של כיף, חוויות עד אין סוף. לתיכון גן שמואל המשכנו יד ביז וסיימנו יחד 4 שנים של "גיל הנעורים". גם כאשר "בגרנו" והתגייסנו לצבא רצה הגורל כך שנהיה באותה אוגדה - "78".

לאופיר ולי הזמן שהיינו יחד ביסודי, בתיכון ובצבא לא הספיק. היינו נפגשים בצהרים ומבלים עד השעות הקטנות של הלילה, ולמחרת שוב נפגשים, ממש בלי הפסקה. ערבי שישי, מסיבות, בילויים, שמחות, הצלחות, כשלונות ואפילו אכזבות עברתי עם אופיר כאשר הוא היה משלים אותי ואני אותו כמעט בהכל. במרוצת השנים הקשר שלי עם אופיר הלך והתחזק והיינו לאחים של ממש ושותפים לחבורה שבה היו נועם יצחקי, יעקב שטון, אמיר קונין וספי בן דור.

אופיר לא היה אדם רגיל אלא משהו מיוחד במינו - מין זן נדיר של בן אדם שבורא עולם בדרך ונתן לו כל כך הרבה תכונות טובות : יושר מופלא שאותו העביר לזולת וגרם לאמינות רבה כלפיו, אסרטיביות שבמזרחה יכול היה לפתור בעיות קשות בלי להרים את הקול אלא בעזרת קיסמו האישי הרב והחיוך האישי שלו שאיפיינו אותו. אלה התכונות שבנו את הדמות שתישאר בליבנו לעד.

שום דף לא יכול לתאר את מה שאני מרגיש בליבי כלפי אופיר את המלך הזה אמשוך לאהוב כל ימי חיי.

שנir בוחניק